Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

21. juuni 2012*

Kaupade vaba liikumine — Tööstus- ja kaubandusomand — Teoste koopiate müümine liikmesriigis, kus autoriõigus nendele teostele ei ole kaitstud — Selle kauba vedu muusse liikmesriiki, kus asjaomast autoriõiguse rikkumist karistatakse kriminaalkorras — Kriminaalmenetlus vedaja vastu autoriõigusega kaitstud teose ebaseaduslikule levitamisele kaasaitamise süüdistuses

Kohtuasjas C-5/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshof'i (Saksamaa) 8. detsembri 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. jaanuaril 2011, kriminaalasjas

Titus Alexander Jochen Donner'i
süüdistuses,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud K. Schiemann (ettekandja), L. Bay Larsen, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: N. Jääskinen,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. jaanuari 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— T. Donner, esindajad: *Rechtsanwalt* E. Kempf, *Rechtsanwalt* H.-C. Salger ja *Rechtsanwalt* S. Dittl,

— Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, esindaja: R. Griesbaum, keda abistas *Oberstaatsanwalt* K. Lohse,

— Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek ja J. Vláčil,

— Euroopa Komisjon, esindajad: J. Samnadda ning G. Wilms ja N. Obrovsky,

olles 29. märtsi 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artiklite 34 ja 36 tõlgendamist.

2 Küsimus on esitatud Saksamaa kohtus Titus Donneri suhtes alustatud kriminaalmenetluses, milles talle on mõistetud kaheaastane tingimisi vangistus autoriõigusega kaitstud teostega loata kauplemisele kaasaaitamise eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Maailma Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni (WIPO) autoriõiguse leping (edaspidi „autoriõiguse leping"), mis sõlmiti Genfis 20. detsembril 1996, kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 16. märtsi 2000. aasta otsusega 2000/278/EÜ (EÜT L 89, lk 6; ELT eriväljaanne 11/33, lk 208).

4 Autoriõiguse lepingu artikkel 6 „Õigus teose levitamisele" sätestab:

„1. Kirjandus- ja kunstiteoste autoritel on ainuõigus lubada üldsuse juurdepääsu oma teoste originaalidele ja koopiatele müügi või muu omandiõiguse ülemineku kaudu.

2. Käesoleva lepingu sätted ei mõjuta lepinguosaliste vabadust määrata kindlaks võimalikke tingimusi, mille kohaselt lõikes 1 nimetatud õiguse ammendumist kohaldatakse pärast teose originaali või koopia esimest müüki või muud omandiõiguse üleminekut autori loal."

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) põhjenduse 15 sõnastuse kohaselt on direktiivi eesmärk muu hulgas täita teatavaid autoriõiguse lepingu kohustusi.

6 Direktiivi 2001/29 artikkel 4 „Levitamisõigus" sätestab:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste originaalide ja koopiate levitamist üldsusele müümise teel või muul viisil.

2. Levitamisõigus teose originaali või koopiate suhtes ühenduses ei lõpe, v.a juhul, kui õiguste valdaja poolt või tema nõusolekul toimub ühenduses kaitstud objekti esmamüük või muul viisil omandiõiguse üleminek."

Saksa õigus

7 9. septembri 1965. aasta seadusega autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kohta (Urheberrechtsgesetz, *BGBl.* I, lk 1273), muudetud kujul (edaspidi „UrhG") võeti direktiiv 2001/29 Saksa õigusesse üle.

8 UrhG § 17 „Levitamisõigus" lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Levitamisõigus on originaalteose või selle koopiate üldsusele pakkumise või kättesaadavaks tegemise õigus.

2. Kui originaalteos või selle koopiad on levitamisõiguse omaja nõusolekul tehtud Euroopa Liidu territooriumil või mõne Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osalisriigi territooriumil kättesaadavaks müügi teel, on edasine levitamine, välja arvatud üürimine, lubatud."

9 UrhG § 106 kohaselt karistatakse kaitstud teose levitamise eest ilma asjaomase õiguse omaja nõusolekuta kuni kolmeaastase vangistusega või rahalise karistusega. UrhG § 108a täpsustab, et kui §-s 106 nimetatud rikkumine pannakse toime majandustegevuse raames, karistatakse seda kuni viieaastase vangistusega või rahalise karistusega.

10 Karistusseadustiku (Strafgesetzbuch) § 27 „Kaasaaitamine" sätestab, et kaasaitajana karistatakse isikut, kes tahtlikult osutab teise isiku tahtlikule õigusvastasele teole kaasabi.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

11 Saksamaa kodanik T. Donner oli põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal Bolognas (Itaalia) asuva veoettevõtja In.Sp.Em. Srl (edaspidi „Inspem") juhatuse esimees ja korraldas oma äritegevust peamiselt enda elukohast Saksamaal.

12 Inspem tegeles Dimensione Direct Sales Srl-i (edaspidi „Dimensione") müüdud kauba vedamisega ning ka see äriühing asus Bolognas, Inspemi asukoha lähedal. Dimensione tegi reklaamteadetes, ajakirjade lisades, nimelistes reklaamkirjades ja saksakeelsel veebisaidil Saksamaal asuvatele klientidele *Bauhaus*-stiilis valmistatud mööbliesemete koopiate müügipakkumisi, ilma et tal oleks olnud kõnealuste esemete müügiks Saksamaal nõutavaid litsentse. Tegemist oli järgmiste esemete koopiatega:

— toolid „Aluminium Group", mille disainerid on Charles ja Ray Eames ja mille litsents on antud äriühingule Vitra Collections AG;

— valgustid „Wagenfeld", mille disainer on Wilhelm Wagenfeld ja mille litsents kuulub äriühingule Tecnolumen GmbH & Co. KG;

— tugitoolid ja diivanid, mille disainer on Le Corbusier ja mille litsents kuulub äriühingule Cassina SpA;

— laud „Adjustable Table" ja valgusti „Tubelight", mille disainer on Eileen Gray ja mille litsentsi omaja on äriühing Classicon GmbH;

— terastorudest toolid, mille disainer on Mart Stam ja mille litsentsi omaja on äriühing Thonet GmbH.

13 Vastavalt Landgericht München II (Saksamaa) tuvastatud asjaoludele on asjaomased esemed Saksamaal autoriõigusega kaitstavad tarbekunstiteosed. Itaalias seevastu ei olnud need esemed põhikohtuasjas käsitletaval perioodil, st 1. jaanuarist 2005 kuni 15. jaanuarini 2008 autoriõigusega kaitstud või nende kaitset ei saanud kolmandate isikute suhtes tulemuslikult jõustada. Nii ei olnud Eileen Gray disainitud mööbliesemed ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 25. aprillini 2007 Itaalias autoriõigusega kaitstud, õiguskaitse kehtivusaeg selles riigis oli lühem ja seda pikendati alles 26. aprillil 2007. Ülejäänud mööbliesemed olid asjaomasel perioodil Itaalias autoriõigusega kaitstud, ent Itaalia kohtupraktika alusel ei saanud kaitset tulemuslikult jõustada kolmandate isikute suhtes ning eelkõige tootjate suhtes, kes olid esemeid reprodutseerinud, pakkunud müügiks ja/või turustanud juba enne 19. aprilli 2001.

14 Põhikohtuasjas käsitletavad, Dimensione müüdud mööbliesemed ladustati sellele ettevõtjale kuuluvas kaubalaos Sterzingis (Itaalia) individuaalses originaalpakendis, millele olid märgitud ostja andmed. Üldiste müügitingimuste kohaselt soovitas Dimensione Saksamaal asuvatele klientidele, kes ei soovinud tellitud esemetele ise järele minna või anda nende äravedamist ülesandeks mõnele

veoettevõtjale, võtta ühendust Inspemiga. Põhikohtuasjas on asjaomased kliendid ostnud mööbliesemete kohalevedamise teenuse Inspemilt. Inspemi autojuhid võtsid asjaomased esemed enda valdusesse, makstes Dimensionele nende esemete eest nende pealelaadimisel Sterzingi kaubalaos. Kättetoimetamisel Saksamaal asuvatele klientidele nõudis Inspem viimastelt kohaletoimetatud kauba müügihinna ja kohaletoimetamistasu maksmist. Kui ostja keeldus kaubast või raha maksmisest, vedas Inspem kauba Dimensionele tagasi ning viimane hüvitas Inspemile müügihinna ning kohaletoimetamise kulu.

15 Landgericht München II sõnul on T. Donner süüdi autoriõigusega kaitstud teostega loata kauplemisele kaasaaitamises, mis on keelatud UrhG §-dega 106 ja 108a koostoimes karistusseadustiku §-ga 27.

16 Dimensione levitas Saksamaal kaitstud teoste koopiaid. Levitamine UrhG § 106 tähenduses nõuab müüdud eseme omandi üleandmist ning valduse üleandmist müüjalt ostjale. Põhikohtuasjas toimus vastavalt Itaalia õigusele omandiõiguse üleminek müüjalt ostjale Itaalias, kui saavutati kokkulepe ja müüdud ese Sterzingi laos individualiseeriti. Seevastu toimus valduse üleminek T. Donneri abil eseme ostuhinna tasumise vastu üleandmisel Saksamaal asuvale ostjale. Seetõttu on ebaoluline, mil määral olid mööbliesemed Itaalias autoriõigusega kaitstud. Landgericht München II täpsustab, et siseriiklikest autorikaitset reguleerivatest õigusnormidest tulenev kaupade vaba liikumise piirang on tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmiseks õigustatud.

17 T. Donner esitas süüdimõistva otsuse peale Bundesgerichtshofile kassatsioonkaebuse. Ta väitis esiteks, et „levitamine üldsusele" direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses – ning sellest tulenevalt UrhG § 17 tähenduses – eeldab kauba omandiõiguse üleminekut ning et viimane leidis põhikohtuasjas aset Itaalias. Kauba üleandmine, st kauba tegeliku valduse üleminek ei ole selles osas vajalik. T. Donner väitis teiseks, et tema karistamine, mis põhineb selle sätte teistsugusel tõlgendusel, on vastuolus ELTL artiklis 34 tagatud kaupade vaba liikumisega, sest see toob kaasa turgude kunstliku eraldamise, mis ei ole põhjendatud. Ta märkis lõpuks kolmandaks, et asjaomase kauba üleandmine Itaalias vedajale, kes võttis kauba oma konkreetsete klientide arvel vastu, kujutas endast valduse üleandmist nendele klientidele ning et ka sellest seisukohast leidis asjakohane fakt aset Itaalias.

18 Bundesgerichtshof jagab Landgericht München II seisukohta, mille kohaselt „levitamist üldsusele" direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see säte eeldab mitte ainult kaitstud teose koopia omandiõiguse, vaid ka tegeliku valduse üleminekut kolmandale isikule. Teose koopia peab selleks, et seda saaks käsitada üldsusele levitatud teosena, olema väljunud tootjaettevõtja sisesfäärist ning olema sisenenud avalikku sfääri või kaubanduskanalitesse. Nii kaua kuni koopia on jätkuvalt tootjaettevõtja või selle kontserni piires, ei saa seda käsitada üldsuseni jõudnud teosena, kuna äritehing eeldab tegeliku välissuhte olemasolu, mis käesoleval juhul puudub. Landgericht München II selline järeldus on kooskõlas Bundesgerichtshofi väljakujunenud kohtupraktikaga direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tõlgendamise kohta.

19 Seevastu leiab Bundesgerichtshof, et ELTL artiklid 34 ja 36 võivad takistada T. Donneri süüdimõistva otsuse jõusse jätmist, kui siseriikliku karistusõiguse normide kohaldamine kujutab põhikohtuasja asjaoludel endast kaupade vaba liikumise õigustamatut piirangut.

20 Nendel asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof menetluse peatada ning esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas kaupade vaba liikumist reguleerivaid ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et need välistavad autoriõigusega kaitstud teoste loata levitamisele kaasaaitamise ja kihutamise eest siseriiklike karistusõigusnormide alusel karistuse kohaldamise, kui Saksamaal autoriõigusega kaitstava teose piiriülese müügi puhul on kumulatiivselt täidetud järgmised tingimused:

— kõnealune teos tuuakse Saksamaale Euroopa Liidu liikmesriigist ning teose tegelik valdus antakse üle Saksamaal, ja

— omandiõiguse üleminek toimus aga teises liikmesriigis, kus teos ei olnud autoriõigusega kaitstud või kus ei saadud autoriõigust jõustada?"

Eelotsuse küsimuse analüüs

21 Nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus sõnaselgelt märgib, siis asjaolu, et teost on riigi territooriumil direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses müümise teel „üldsusele levitatud", on põhikohtuasjas käsitletavate karistusõigusnormide kohaldamise eeltingimus. Huvitatud isikud on Euroopa Kohtu palvel andnud selle mõiste kohta kohtuistungil üksikasjalikke selgitusi.

22 Seetõttu tuleb mõista, et eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib esiteks sisuliselt, kas põhikohtuasjas käsitletavatel asjaoludel on riigi territooriumil „levitamine üldsusele" direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses aset leidnud, ja teiseks, kas ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriik esitab siseriikliku karistusõiguse alusel süüdistuse autoriõigusega kaitstud teoste koopiatega loata kauplemisele kaasaaitamises juhul, kui selliste teoste koopiaid on asjaomase liikmesriigi territooriumil levitatud konkreetselt sellele üldsusele suunatud müügitehingute teel, mis on sõlmitud muus liikmesriigis, kus need teosed ei ole autoriõigusega kaitstud või nende kaitset ei saa kolmandate isikute suhtes tulemuslikult jõustada.

Direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tõlgendamine

23 Kuna direktiivi 2001/29 eesmärk on täita muu hulgas autoriõiguse lepingust liidule tulenevaid kohustusi ning liidu õigusnorme tuleb väljakujunenud kohtupraktika kohaselt niivõrd, kuivõrd see on võimalik, tõlgendada rahvusvahelist õigust silmas pidades, ja seda eriti siis, kui asjaomaste õigusnormide eesmärk on just rakendada liidu sõlmitud rahvusvahelist lepingut, tuleb kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikes 1 sisalduvat mõistet „levitamine" tõlgendada kooskõlas autoriõiguse lepingu artikli 6 lõikega 1 (vt selle kohta 17. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-456/06: Peek & Cloppenburg, EKL 2008, lk I-2731, punktid 29–32).

24 Seetõttu tuleb direktiivi 2001/29 artikli 4 lõikes 1 esitatud mõistet „levitami[ne] üldsusele müümise teel" käsitada sama moodi kui autoriõiguse lepingu artikli 6 lõikes 1 esitatud väljendit „lubada üldsuse juurdepääsu […] müügi […] kaudu", nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 44–46 ja 53 märkis.

25 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 51 samuti märkis, tuleb direktiivi 2001/29 artikli 4 lõikes 1 esitatud mõiste „levitamine" sisu liidu õiguses tõlgendada autonoomselt viisil, mis ei sõltu nendele tehingutele kohaldatavast seadusest, mille täitmiseks asjaomane levitamine aset leiab.

26 Tuleb nentida, et levitamine üldsusele leiab aset terve rea toimingute kaudu, alates müügilepingu sõlmimisest kuni selle täitmiseni kauba kohaletoimetamisega isikule üldsuse seast. Piiriülese müügi puhul võivad direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses „üldsusele levitamisele" vastavad toimingud leida aset mitmes liikmesriigis. Sel juhul võib taoline tehing rikkuda ainuõigust lubada või keelata levitamist üldsusele mitmes liikmesriigis.

27 Seega on ettevõtja vastutav kõigi toimingute eest, mida ta teostab ise või mida teostatakse tema arvel ja mis vastavad „üldsusele levitamisele" liikmesriigis, kus levitatav ese on autoriõigusega kaitstud. Talle saab omistada ka kõik kolmandate isikute teostatud vastavad toimingud, kui asjaomane ettevõtja on suunanud oma tegevuse sihtliikmesriigi üldsusele ja kolmandate isikute tegevus ei saa talle teadmata olla.

28 Sellistel asjaoludel, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, kus muus liikmesriigis kättetoimetamist isikutele üldsuse seast ei teosta asjaomane ettevõtja ise ja seda ei tehta ka tema arvel, tuleb siseriiklikel kohtutel hinnata iga juhtumi korral eraldi, kas on tõendeid esiteks selle kohta, et asjaomane ettevõtja on

tegelikult suunanud oma tegevuse isikutele üldsuse seast, kes elavad liikmesriigis, kus tehti toiming, mis vastab direktiivi 2001/29 artikli 4 lõikes 1 esitatud mõistele „üldsusele levitamine", ning teiseks selle kohta, et kolmandate isikute tegevus ei saanud sellele ettevõtjale teadmata olla.

29 Põhikohtuasja aluseks olevatel asjaoludel võivad saksakeelse veebisaidi olemasolu, Dimensione reklaammaterjali sisu ja levitamiskanalid ning tema koostöö Inspemiga kui ettevõtjaga, kes toimetab kauba Saksamaal kätte, kujutada endast konkreetseid tõendeid sellise suunatud tegevuse kohta.

30 Seetõttu tuleb küsimuse esimesele osale vastata, et ettevõtja, kes suunab oma reklaami isikutele üldsuse seast, kes elavad teatavas liikmesriigis, ja loob või pakub neile kasutada spetsiifilist kättetoimetamise ja tasumise süsteemi või võimaldab kolmandal isikul seda teha, et isikutel üldsuse seast oleks võimalik saada selles liikmesriigis autoriõigusega kaitstud teoste koopiaid, tegeleb liikmesriigis, kus kättetoimetamine aset leiab, „üldsusele levitamisega" direktiivi 2001/29 artikli 4 lõike 1 tähenduses.

ELTL artiklite 34 ja 36 tõlgendamine

31 Nagu nentis eelotsusetaotluse esitanud kohus, piirab siseriiklikus seaduses ettenähtud keeld, mille rikkumise eest näeb siseriiklik karistusõiguses sellises olukorras, mida käsitletakse põhikohtuasjas, ette karistuse, kaupade vaba liikumist, mis on põhimõtteliselt ELTL artikliga 34 vastuolus.

32 Selline piirang võib ELTL artikli 36 alusel olla õigustatud tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmiseks.

33 Selles osas tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et kui autoriõigusega kaitstud teos on viidud liikmesriigi turule õiguse omaja poolt või tema nõusolekul, siis takistab see asjaolu õiguse omajal keelata teose vaba liikumist liidus. Sama ei kehti aga juhul, kui turule viimine ei toimunud autoriõiguse omaja nõusolekul, vaid tema õiguse kehtivuse lõppemise tõttu teatavas liikmesriigis. Sel juhul on asjaomased piirangud niivõrd, kuivõrd siseriiklike õigusnormide vahelised erinevused kaitse kestuse osas võivad liidu sees kaubandust piirata, ELTL artikli 36 alusel õigustatud, kuna need tulenevad õiguskordade erinevusest ning kuna see erinevus on ainuõiguste olemasoluga lahutamatult seotud (vt 24. jaanuari 1989. aasta otsus kohtuasjas 341/87: EMI Electrola, EKL 1989, lk 79, punkt 12).

34 Tuleb nentida, et nimetatud kaalutlused on *a fortiori* asjakohased selliste asjaolude korral, mis andsid aluse põhikohtuasjaks, kuna erinevused, mis piiravad kaupade vaba liikumist, ei tulene asjaomastes liikmesriikides kehtivate õigusnormide erinevusest, vaid sellest, et need normid ei ole ühes asjaomastest liikmesriikidest kolmandate isikute suhtes praktikas tulemuslikult jõustatavad. Teatavas liikmesriigis asuva ettevõtja tegevust takistav piirang, mis seisneb kriminaalõigusliku karistusega tagatud keelus teost muus liikmesriigis levitada, ei tulene sellises olukorras õiguse omaja teatavast toimingust või nõusolekust, vaid vastava autoriõiguse kaitse tingimuste erinevusest eri liikmesriikides.

35 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 67–70, ei saa sellistel asjaoludel, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, levitamisõiguse kaitset pidada ebaproportsionaalseks või kunstlikuks turgude eraldamiseks, mis on Euroopa Kohtu praktikaga vastuolus (vt selle kohta 8. juuni 1971. aasta otsus kohtuasjas 78/70: Deutsche Grammophon Gesellschaft, EKL 1971, lk 487, punkt 12; 20. jaanuari 1981. aasta otsus liidetud kohtuasjades 55/80 ja 57/80: Musik-Vertrieb membran ja K-tel International, EKL 1981, lk 147, punkt 14, ning eespool viidatud kohtuotsus EMI Electrola, punkt 8).

36 Selliste sätete kohaldamist, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, saab pidada autoriõiguse spetsiifilise eseme – milleks on eelkõige kasutamise ainuõigus – kaitseks vajalikuks. Sellest tulenev kaupade vaba liikumise piirang on seetõttu õiguspärase eesmärgiga õigustatud ja proportsionaalne, kui lähtuda asjaoludest, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kus süüdistatav on tahtlikult või vähemalt teadlikult seotud tegevustega, mis vastavad kaitstud teoste üldsusele levitamisele sellise liikmesriigi territooriumil, kus autoriõigus on täielikult kaitstud, ning rikuvad seega nende õiguste omaja ainuõigust.

37 Küsimuse teisele osale tuleb seega vastata, et ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik esitab siseriikliku karistusõiguse alusel süüdistuse autoriõigusega kaitstud teoste koopiatega loata kauplemisele kaasaaitamises juhul, kui selliste teoste koopiaid on asjaomase liikmesriigi territooriumil levitatud konkreetselt sellele üldsusele suunatud müügitehingute raames, mis on sõlmitud muus liikmesriigis, kus need teosed ei ole autoriõigusega kaitstud või nende kaitset ei saa kolmandate isikute suhtes tulemuslikult jõustada.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. **Ettevõtja, kes suunab oma reklaami isikutele üldsuse seast, kes elavad teatavas liikmesriigis, ja loob või pakub neile kasutada spetsiifilist kättetoimetamise ja tasumise süsteemi või võimaldab kolmandal isikul seda teha, et isikutel üldsuse seast oleks võimalik saada selles liikmesriigis autoriõigusega kaitstud teoste koopiaid, tegeleb liikmesriigis, kus kättetoimetamine aset leiab, „üldsusele levitamisega" Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 4 lõike 1 tähenduses**.

2. **ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik esitab siseriikliku karistusõiguse alusel süüdistuse autoriõigusega kaitstud teoste koopiatega loata kauplemisele kaasaaitamises juhul, kui selliste teoste koopiaid on asjaomase liikmesriigi territooriumil levitatud konkreetselt sellele üldsusele suunatud müügitehingute raames, mis on sõlmitud muus liikmesriigis, kus need teosed ei ole autoriõigusega kaitstud või nende kaitset ei saa kolmandate isikute suhtes tulemuslikult jõustada**.

Allkirjad